

Bayer Zsolt: Gyurcsányhoz

2013 december 07. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása

Még nincs értékelve

Mérték

Az erdélyi fejedelmek. Bethlenek, Báthoryak, Apafiak, Rákócziak. Mind. S maga, a Vezérl? Fejedelem. S a lóf? székely Dózsa György. A költ?k sora. Áprily, Dsida, Ady, a Himnusz költ?je, Kölcsey.

Íróink. Tamási, Süt? András. És szegény-szegény Szilágyi Domokos.

A Házsongárdi temet?ben nyugszik a fél magyar irodalom.

„A tavasz jött a parttalan id?ben

s megállt a házsongárdi temet?ben. //

Én tört kövön és porladó kereszten

Aletta van der Maet nevét kerestem. //

Tudtam, hogy itt ringatja rég az álom,

s tudtam, elmúlt nevét már nem találom.”

Ott nyugszik ez is. És te soha, soha az életben nem teheted be oda a lábad.



De máshova sem. Soha nem mehetsz el Dobó István szül?falujába. Emlékszel még? Dobó csak ennyit mondott: Heged?s István! Esküdet megszegted, hazádat elárultad, büntetésed: halál.

Mintha neked mondta volna. És neked mondta… És persze vannak még sokan, felsorolhatatlanul sokan. Kosztolányitól, Csáthtól egészen Liszt Ferencig. Vagy Franz Lisztig, hogy neked is tessék. ?hozzájuk semmi közöd.

Böjte Csabához sincs. ? két napja tette le az állampolgári esküt, ötszázezredik magyarként. Éppen akkor, amikor te bejelentetted, hatalomra kerülvén azonnal elveszed a határon túliak állampolgárságát és szavazati jogát. Hidd el, ennek pontosan így kellett lennie. Íme: a mérleg egyik serpeny?jében ott van a magyar kultúra, a szellemtörténet és a történelem kétharmada, s ott van Böjte Csaba. A másikban ott vagy te, és azok a nyomorult lumpenprolik, akikhez beszélsz. Akikr?l Szentesi barátom megemlékezett tegnap. Akik reggel bedobják a felest, és rekedten felvonyítanak: „jönnek ide a kib…tt, büdös románok”. Te velük tartozol össze. Neked hozzájuk van közöd, ti

kölcsönösen feltételezitek egymást. És jól számolsz: ezekb?l van annyi, hogy téged bejuttassanak a parlamentbe. Abba a parlamentbe, amelyet javarészt székely mesteremberek építettek annak idején.

Letette az állampolgári esküt Böjte Csaba, a félmilliomodik „határon túli magyar”. (Istenem, mennyire utálom ezt a kifejezést. Mintha nem lenne mindegy, hol született valaki. Magyar, és kész. Ugye te is így gondolod? Ugye, szerinted sem lehet megkülönböztetni embereket a szerint, hogy hol látták meg a napvilágot?) Letette az esküt, és nem látom sehol a húszmillió románt. Nem látom, ahogy éppen összeomlasztják az egészségügyi és szociális rendszert az áttelepültek. Nem látom, ahogy odavan a „határon belüliek” nyugdíja ?miattuk. Hazudtatok, vagy csak tévedtetek?

Ti annak idején kiszámoltátok, hogy a kett?s állampolgárság ötszázmilliárd forintba kerülne a magyar költségvetésnek. Nem került. Hazudtatok vagy tévedtetek? Illetve, nincs többes szám! Te egyedül, csak te vagy felel?s mindazért, ami történt. Minden más b?nöd eltörpül emellett. Minden más b?nöd, a Fittelina Kft.-d elévült adócsalásai, ingatlanügyeid, a furcsa szakdolgozatod – mind-mind csak apró csibészség ehhez képest. Ócska, szemét kis ripacskodásod sem fog fennmaradni. De a 2004-es, nemzet ellen folytatott kampányod bekerül majd a históriába. Akkor derült ki, hogy maradtál, aki voltál: frusztrált, irigy, aljas lumpenproli. És az maradsz életed végéig. Ha éltél volna 1919-ben, te lettél volna Cserny József legjobb embere. Ez pedig nem eleve elrendelés, hanem választás kérdése. Ott meneteltél volna Cserny mellett, b?rkabátban, és er?sen gesztikulálva, szenvedélyesen l?tted volna fejbe id?sb és ifjabb Hollán Sándort a Steyer-pisztolyoddal, nemdebár?

Ott ültél volna Jászi Oszkár mellett a belgrádi tárgyalásokon, és szenvedélyesen gy?zködted volna a szerbeket, hogy vonuljanak be az országba, egészen Pécsig, mert akkor majd ti újjászervezitek a proletár államot a megszállt területeken. Mert hát, mindenki hozzátesz valamit a létezéshez, a világhoz és a hazához, valamit, ami csak ?bel?le fakadhat. Bel?letek ennyi tellett. A huszonhárommillió román, és a NEM. Csernyékb?l és Lukácsékból a gyilkolás, Jásziékból a hazaárulás. Ti egy egyenes mentén helyezkedtek el.

Eközben egy délvidéki magyar zseni ezt írta nekünk:

„Nézd csak, tudom, hogy nincsen mibe hinnem,

s azt is tudom, hogy el kell mennem innen,

de pattanó szívem feszítve húrnak

dalolni kezdtem ekkor az azúrnak,

annak, kir?l nem tudja senki, hol van,

annak, kit nem lelek se most, se holtan.

Bizony ma már, hogy izmaim lazulnak,

úgy érzem én, barátom, hogy a porban,

hogy lelkek és göröngyök közt botoltam,

mégis csak egy nagy ismeretlen Úrnak

vendége voltam.”

És ez az, amit te nem mondhatsz el magadról. Pedig tudjuk, te szoktál bérmálkozni…

Bayer Zsolt – magyarhirlap.hu

Tisztelt olvasók! Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** facebook oldalát, a következ? címen: https://www.facebook.com/flagmagazin
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu - Flag egy jobb magazin az Értékek mellett!



Ajánló